LA DUA EPISTOLO ĜENERALA DE PETRO

1 Simon Petro, servisto kaj apostolo de Jesuo
Kristo, al tiuj, kiuj ricevis egale altvaloran fidon,
kiel ni, en la justeco de nia Dio kaj Savanto Jesuo
Kristo: 2 Graco al vi kaj paco pligrandiĝu en
sciado pri Dio, kaj pri Jesuo, nia Sinjoro; 3 pro
tio, ke lia Dia povo donacis al ni ĉion rilatantan
al vivo kaj pieco, per la scio de tiu, kiu nin vokis
per sia propra gloro kaj virto; 4 per kiuj li donacis
al ni la promesojn karegajn kaj tre grandajn;
por ke per ili vi fariĝu partoprenantoj en Dia
naturo, forsaviĝinte el la putreco, kiu estas en
la mondo per voluptemo. 5 Kaj pro tiu sama
kaŭzo viaflanke aplikante ĉian diligentecon, en
via fido aldonu virton; kaj en virto scion; 6 kaj en
scio sinregadon; kaj en sinregado paciencon; kaj
en pacienco piecon; 7 kaj en pieco fratamikecon,
kaj en fratamikeco amon. 8 Ĉar tiuj ecoj, se ĉe
vi ili troviĝas kaj abundas, faras vin nek malla-
boremaj nek senfruktaj en la scio de nia Sinjoro
Jesuo Kristo. 9 Ĉar tiu, al kiu mankas tiuj ecoj,
estas blinda, miopa, forgesinte la forpurigon el
siaj antaŭaj pekoj. 10 Sekve, fratoj, pli diligente
klopodu, por certigi vian vokon kaj elekton; ĉar
farante tion, vi neniam falpuŝiĝos; 11 ĉar tiel al vi
estos riĉe provizita la eniro en la eternan regnon
de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo.

12 Pro tio mi ĉiam estos preta rememorigi vin
pri tiuj aferoj, kvankam vi ilin scias kaj estas
fortigitaj en la ĉeestanta vero. 13 Kaj mi opinias
konvena, dum mi estas en ĉi tiu tabernaklo,
vigligi vin per rememorigo; 14 sciante, ke baldaŭ
estos la demeto de mia tabernaklo, ĝuste kiel
nia Sinjoro Jesuo Kristo montris al mi. 15 Kaj
mi diligente penos, ke post mia foriro vi povu
konstante rememori tion. 16 Ĉar ne sekvinte
fabelojn sofismajn, ni konigis al vi la potencon
kaj alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, sed
vidinte per propraj okuloj lian majeston. 17 Ĉar
li ricevis de Dio, la Patro, honoron kaj gloron,
kiam al li tia voĉo estis alportita el la brilega
gloro: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi
havas plezuron; 18 kaj tiun voĉon, alportitan el
la ĉielo, ni mem aŭdis, kunestante kun li sur
la sankta monto. 19 Kaj ni havas la profetan
vorton konfirmitan; kiun atentante, vi bone
faras, kvazaŭ lampon lumantan en malhela loko,
ĝis ektagiĝos kaj la matenstelo ekleviĝos en viaj
koroj; 20 antaŭ ĉio sciante, ke neniu profetaĵo de
la Skribo enhavas en si sian propran klarigon.
21 Ĉar neniam profetaĵo estas alportita per homa
volo; sed homoj, movataj de la Sankta Spirito,
parolis laŭ Dio.

2

1 Sed ankaŭ falsaj profetoj troviĝis inter la
popolo tiel same, kiel inter vi estos falsaj instruis-
toj, kiuj sekrete enkondukos herezojn pereigajn,
eĉ malkonfesante la Sinjoron, kiu ilin elaĉetis,

kaj venigante sur sin rapidan pereon. 2 Kaj ilian
senbridecon sekvos multaj, per kiuj la vojo de
la vero estos kalumniata. 3 Kaj en avideco per
trompaj paroloj ili vin komercos; ilia kondamno
nun de post tre longe ne malfruas, kaj ilia pereo
ne dormas. 4 Ĉar se Dio ne indulgis anĝelojn
pekintajn, sed, eninferiginte ilin en kavernojn de
mallumo, transdonis ilin rezervatajn por la juĝo;
5 kaj ne indulgis la mondon antikvan, sed gardis
Noan kun sep aliaj, predikanton de justeco, kiam
Li sendis diluvon sur la mondon de malpiuloj;
6 kaj, cindriginte la urbojn Sodom kaj Gomora,
kondamnis ilin per katastrofo, farinte ilin ekzem-
plo al estontaj malpiuloj; 7 kaj savis justan Loton,
ĉagrenegatan de la senbrida konduto de la
malvirtuloj 8 (ĉar tiu justulo, loĝante inter ili,
en vidado kaj aŭdado, turmentis sian justan
animon, tagon post tago, pro iliaj malvirtaj faroj):
9 la Sinjoro do scias savi el tento la piulojn,
kaj teni sub puno la maljustulojn ĝis la tago
de juĝo; 10 sed precipe tiujn, kiuj iras laŭ la
karno en volupto de malpuraĵo, kaj malestimas
regadon. Arogantaj, obstinaj, ili ne timas insulti
aŭtoritatojn; 11 sed kontraŭe, anĝeloj, superante
laŭ forto kaj potenco, ne faras insultan akuzon
kontraŭ ili antaŭ la Sinjoro. 12 Sed tiuj, kiel bestoj
senprudentaj, naskitaj laŭ naturo por kaptado
kaj pereo, blasfemante en aferoj, kiujn ili ne
scias, en sia putreco pereos, 13 en malbono rice-
vante pagon por malbono; homoj, kiuj opinias
entagan diboĉon plezuro kaj estas makuloj kaj
hontindaĵoj, diboĉante en sia uzado de la agapoj,

dum ili kunfestenas kun vi; [14] havante okulojn
plenajn de adulto kaj ne reteneblajn de pekado;
forlogante malfirmajn animojn; havante koron
lertan por avideco; estante filoj de malbeno;
[15] forlasinte la rektan vojon kaj erarvaginte,
sekvinte la vojon de Bileam, filo de Beor, kiu amis
la rekompencon de malbonfarado; [16] sed li estis
riproĉita pro sia malobeo; muta azeno, parolante
per homa voĉo, haltigis la frenezecon de la
profeto. [17] Ili estas putoj senakvaj, kaj nebuletoj
pelataj de ventego; por ili la nigreco de mallumo
estas rezervita. [18] Ĉar, elparolante fanfaronaĵojn
de vanteco, ili forlogas en la karnovolupton per
senbrideco tiujn, kiuj ĵus forsaviĝis de tiuj, kiuj
vivadas en eraro; [19] anoncante al ili liberecon,
ili mem estas sklavoj de putreco; ĉar al kiu iu
submetiĝas, al tiu ankaŭ li sklaviĝas. [20] Ĉar se,
forsaviĝinte el la malpuraĵoj de la mondo per
la scio de la Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo, ili
estos denove tien implikitaj kaj venkitaj, ilia lasta
stato fariĝos pli malbona, ol la unua. [21] Ĉar estus
por ili pli bone ne ekkoni la vojon de justeco,
ol, ekkoninte ĝin, returni sin for de la sankta
ordono al ili transdonita. [22] Al ili okazis laŭ la
vera proverbo: Hundo reveninta al sia vomitaĵo,
kaj porkino lavita al ruliĝado en koto.

3

[1] Jam ĉi tiun duan epistolon, amataj, mi
skribas al vi; en ambaŭ mi instigas vian sinceran
menson per rememorigo; [2] por ke vi memoru la
antaŭdirojn de la sanktaj profetoj, kaj la ordonon

de la Sinjoro kaj Savanto per viaj apostoloj;
3 unue sciante, ke en la lastaj tagoj mokemu-
loj venos kun mokado, irante laŭ siaj propraj
voluptoj, 4 kaj dirante: Kie estas la anonco de
lia alveno? ĉar de kiam la patroj endormiĝis, ĉio
restas kiel de post la komenco de la kreo. 5 Ĉar ili
volonte forgesas, ke ĉielo ekzistis de antikve, kaj
tero kunmetita el akvo kaj meze de akvo, laŭ la
vorto de Dio; 6 per kio la tiama mondo, diluvite,
pereis; 7 sed la nuna ĉielo kaj la tero per la sama
vorto estas destinitaj por fajro, rezervate ĝis la
tago de juĝo kaj pereo de malpiuloj.

8 Sed ne forgesu ĉi tiun unu aferon, amataj, ke
ĉe la Sinjoro unu tago estas kiel mil jaroj, kaj mil
jaroj kiel unu tago. 9 La Sinjoro ne malrapidas
pri la promeso, kiel iuj malrapidecon kalkulas;
sed paciencas al vi, volante, ne ke iuj pereu,
sed ke ĉiuj venu al pento. 10 Sed la tago de la
Sinjoro venos, kvazaŭ ŝtelisto; en tiu tago la
ĉielo forpasos kun muĝa bruego, kaj la elementoj
brulante solviĝos, kaj la tero kaj la faritaĵoj en
ĝi forbrulos. 11 Ĉar tiamaniere ĉio tio solviĝos,
kiaj homoj vi do devus esti en sankta konduto kaj
pieco, 12 atendante kaj akcelante la alvenon de la
tago de Dio, pro kio la ĉielo flamanta solviĝos,
kaj la elementoj per fajra brulado fluidiĝos?
13 Sed laŭ Lia promeso ni atendas novan ĉielon
kaj novan teron, en kiuj loĝas justeco.

14 Tial, amataj, tion atendante, klopodu troviĝi
en paco, senmakulaj kaj neriproĉindaj antaŭ Li.
15 Kaj rigardu la paciencon de nia Sinjoro kiel
savon; kiel ankaŭ nia amata frato Paŭlo, laŭ la

saĝeco donita al li, jam skribis al vi, 16 kiel ankaŭ
en ĉiuj siaj epistoloj, parolante en ili pri ĉi tio;
en kiuj estas iuj aferoj malfacile kompreneblaj,
kiujn la malkleruloj kaj malkonstantuloj tordas,
kiel ankaŭ la ceterajn skribaĵojn, al sia propra
pereo. 17 Vi do, amataj, ĉi tion antaŭsciante,
gardu vin, por ke vi ne forlogiĝu per la eraro
de la pekuloj, kaj ne defalu de via propra
konstanteco. 18 Sed kresku en graco kaj scio de
nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo. Al li estu la
gloro nun kaj ĝis la tago de eterneco. Amen.

Londona Biblio
The Holy Bible in Esperanto (1910)

Public Domain

Language: Esperanto

2020-02-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 13 Feb 2020
66d4141f-915d-52bc-b744-29459ca87515